

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VII. De his quae adversus nos in aereis tabulis conscripta ac publicè
proposita sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

CAPUT VII.

De his que adversus nos in tabulis sunt incisa ac publice proposita.

Huc refer Niceph. 1.7. c.27.

Porro in mediis urbibus, quod nunquam antea factum fuerat, civitatum adversus nos decreta, & constitutionum Imperialium rescripta, æreis incisa tabulis proponebantur. Pueri item in scholis toto die nihil aliud præter Jesum & Pilatum, & Acta illa ad contumeliam nostram conficta, in ore habebant. Ipsam hoc loco Maximini epistolam quam æreis tabulis incisam fuisse diximus, apponere opportunum mihi videtur: tum ut impietas hominis illius plena insolentia & arrogantissima contumacia perspicere possit; tum ut divinæ justitiæ quæ illum brevi post tempore insecuta est, in omnis & adversus improbos semper armata severitas omnibus manifestò pateat: qua quidem stimulante, haud multò postea contraria de nobis & sensit & scriptis legibus constituit. Illius autem rescripti hæc omnino sunt verba: Exemplum interpretationis epistole quâ Maximinus respondit decretis civitatum adversus Christianos, ex tabulâ aenâ Tyri descripta. Tandem aliquando infirma humanæ mentis audacia, abjectis ac discussis erroris tenebris, quæ miserorum verius quàm impiorum hominum sensus exitiali ignorantia caligine involutos antehac obfederant, perspicere potuit se prolixâ erga omnes bonos Deorum immortalium providentiâ regi & confirmari. Quæ res incredibile dictu est quàm grata quamque jucunda nobis fuerit & accepta; quod religiosi vestri erga Deos propositi illustrissimum specimen dederitis. Nam antea quidem nemini erat obscurum quanta observantia ac religione Deos immortales coleretis: Quippe quibus non nudorum & inanum verborum fides, sed continua & stupenda illustrium facinorum miracula innotuissent. Unde & civitas vestra Deorum immortalium sedes ac domicilium jure merito appelletur. Multis certe argumentis evidentissimè apparet, eam caelestium Numinum adventu ac præsentia florere. Nunc verò civitas vestra, neglectis omnibus quæ ipsius interesse videbantur, & ommissis precibus quas pro Republicæ suæ negotiis antehac nobis offerre consueverat; ubi primum sensit homines detestandæ vanitatis iterum serpere cœpisse,

A

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περί τῶν καθ' ἡμῶν ἐν σήλαις ἀνατεθεισῶν γραφῶν.

Αὐτὸς γένοιτο τὰς πόλεις, ὡς καὶ ἡμῶν καὶ βασιλικῶν πρὸς ταῦτα διατεθειτῶν ἀντιγραφῶν. σήλαις ἐν τετυπωμένῳ καὶ καὶ ἀνωρθέντῳ οἱ τε παῖδες ἀνα τὰς ἐκτετυπωμένας ἐπιτομὰς καὶ Πιλάτον καὶ τὰς ἐπιτομὰς ἐν τῇ ὑπομνήματι, διὰ τὸ μάλιστα ἵσταν ἔφερον ἡμέραν. ἐν ταύτῃ μοι αὐτῶν εἶναι φαίνεται, αὐτῶν δὴ ταῦτ' ἰδὼν ἐν τῇ σήλαις ἀνατεθείσῳ Ἐ. Μαξιμίνῳ γραφῶν Ἰάξαι ἵν' οὐκ ἔτε Ἐ. ἀνδρὸς θεομισίας ἡ ἀζῶν καὶ ὑπέσφανος ἀθάνατα φανεραῖς καὶ σαῖν, καὶ τὸ πᾶσι πόδας αἰλῶν μελεθεῖσθαι, καὶ δίκης ἢ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀσεβῶν μισοῦσθαι πρὸς τὴν ἐλαδίαν, καὶ εἰς μακρῶν ταῖων ταῖων ἡμῶν ἐβλευσάλοτε καὶ δι' ἐπιγραφῶν νομῶν δομάσσε. τῶν ἐπ' αὐτῶν λέξεων ἐγὼ τὸν τέτονον. Ἀντιγραφὸν ἐμὴν καὶ Μαξιμίνῳ πρὸς τὰ καθ' ἡμῶν ὑπομνήματα ἀντιγραφῶν, διὰ τῆς ἐν Τύρῳ σήλαις μελεθεῖσθαι. Ἡδη ποτὲ ἡ ἀδελφὴ Ἰρασύνης τῆς Ἰρασιῆς διανοίας, ἔχουσε πᾶσαν πλάνην μαυροθήα καὶ ὀμίχλην διποσεισμένη καὶ νασκεδᾶσασα, ἥτις πρὸς τὴν ἐν τῇ ἀσεβῶν, ὅσον τῶν ἀθλίων ἀνθρώπων τὰς αἰσεῖς ὀλεθεῖν ἀνοίας σκότῳ ἐνεκλήσασθαι λιώσει. Ἐπιγράψαι ὡς τῇ τῶν ἀθανάτων Θεῶν φιλαθήα πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ εὐσεβείαν, ὅπως πρὸς τὸ πᾶσι ἀπίστον ἐστὶν εἶπεν, ὅπως καὶ χαρισμῶν, ὅπως τε ἡδίστον καὶ ἀσπασίμῳ ἡμῶν γέγονεν, ὡς μέγιστον δείγμα τῆς Θεοῦ λέξεσιν πρὸς τὴν ἐξέσσεως δέδωκεν αὐτῶν πρὸς τὴν ἐξέσσεως ἢν, ὅπως πρὸς τὴν ἐξέσσεως καὶ θεοσεβείας πρὸς τὴν ἀθανάτων Θεῶν ἐτυχεῖν ὅτι οἱ εἰς τῶν καὶ τῶν ῥημάτων πίσι, ἀλλὰ σιωπῆσαι πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν Θεῶν ἀθανάτων ἰδρυμένων οἰκλήσειον ἑπιγράψαι. πολλοῖς γὰρ ἀσπασίμασι καὶ φαίνεσθαι, τῇ τῶν ἐξέσσεως Θεῶν ἰδὼν ἐπονημία ἀνθεῖν. ἰδὲ τοῖσι καὶ ἡμετέροις τῶν πάντων ἰδὲ διαφερόντων ἀντιγραφῶν σασα, καὶ τὰς πρὸς τὴν ἰδὲ ἀντιγραφῶν τῶν δεύσεως παρὰ τὴν ἰδὲ πάλιν ἰδὲ τῶν

B

C

D

MAXIMINUS.

τις ἐπέδρατε ματαιότητος γεγονότας ἐξέπειν
 ἀεργεῖσθαι. καὶ ὡσπερ ἀμεληθεῖσαν καὶ κεκοι-
 μημένην πυρρὰν ἀναζωπυρεμένων τῶν πυρ-
 ρῶν μεγίστας πυρκαϊὰς ἀναπληρῆσαν. ἐνθάως
 πρὸς τὴν ἡμέτεραν εὐσεβείαν, ὡσπερ πρὸς μη-
 τεροῦν πατρῶν θεοσεβειῶν, χωρεῖς ἴσως μελ-
 λησεως κατέφυγῃ, ἰασίν τινα καὶ βοήθειαν ἀ-
 πατήσῃ ἢν τινα διανοίαν ζωτηριώδη, διὰ
 τῶν πρὶν τὴν ἡμετέραν θεοσεβείας τῆς Θεῶν
 ὑμῶν ἐμβέδληκέναι δὴλον ἐστὶν ἐκείνος ὁ ὕψι-
 σθ' καὶ μέγιστος ζεύς. ὁ παρκαθήμενος τῆς
 λαμπροτάτης ὑμῶν πόλεως. ὅτε πατρῶες B
 ὑμῶν Θεοὶ, καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων, καὶ ἑστῶν
 καὶ οἰκῶν διὰ πάσης ὀλεθροῦς φθορᾶς ῥύομε-
 νθ', ταῖς ὑμετέρας ψυχαῖς τὸ ζωτηριον
 ὀπέπυθε βέλημα. ἐπέδεικνυς καὶ ἐμφαίνων,
 ὅπως ἔξαιρετόν ἐστι καὶ λαμπρὸν καὶ σωτηριώ-
 δεσθ' ἔξ ὀφειλομένης σεβάσματος τῆς θεο-
 πείας καὶ ταῖς ἱεροθεσιαῖς τῶν ἀθανάτων
 Θεῶν παρσπέναι. τίς γὰρ ἔως ἀνόηθ' ἢ νῦν
 παρὸς ἀλλότρηθ' εὐρεθῆναι δυνάταται, ὅς οὐκ
 ἀιδάσεται τῆς φιλαγαθῆς τῆς Θεῶν παρσπῆ
 συμβαίνων, μή τε τῶν γῆν τὰ παρσπιδόμενα
 αὐτῆ παρσπματὰ δυνείσθ', τῶν τῶν γεωργῶν
 ἐλπίδα κενθ' παρσπδοκία σφάλλασαν. μή δὲ
 αὐτῶν ἀσέβης πολέμης παρσπδὸν ἀνεπικωλύτως
 ἐπιγῆς σπείρσθ' καὶ φθαρείσης τὴν ἔραρῶ
 ἐκκαρσίας, ἀνχημῶν τὰ σώματα εἰς θάνα-
 τὸν καλῶσθ' εἰσθ'. μή δὲ μὲν ἀμέτρων ἀνέμων
 πνευμασιτῶν θάλασσαν κυμαίνεσαν κορυ-
 φῶσθ'. μή δὲ ἐγε καλωγίδας ἀπαρσπδοκίτης
 καλῶσθ' ἡμῶν, ὀλεθροῦν χεμῶνα ἐπεγεί-
 ρειν. ἐτι τοῦτω μή τε τῶν παρσπδὸν ἀπάντων
 καὶ μητέρας γῆν, διὰ τῆς καλῶσθ' λαγόνων
 ἐαυτῆς ἐν φοβερῶ τέρμω καλῶσθ' ὑμῶν, μή D
 δὲ γετὰ ἐπικεμῶν ὅση χασμάτων γωμέ-
 νων καλῶσθ' ἀπὸς πάντα καὶ τέτων ἐπαχα-
 λωπώτερα κακὰ, παρσπδὲτε πολλάκις γεγο-
 νέσθ' ἔσθ' ἀγνοεῖ. Ἐ ταῦτα σύμπαντα διὰ
 τὴν ἐλεθροῦν πλάνῃ τῆς ὑποκένε μαλαιότη-
 τος τῆς ἀθεμίτων ἀνθρώπων ἐκείνων ἐγένεθ',
 ἵνα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐπεπόλαξε, καὶ
 χεδὸν εἰπείν τὰ πάντα χετῆς οἰκεμένης αἰ-
 χμῶν ἐπέξε. τέτοις μεθ' ἕτερα ἐπλέγει.
 ἐφορῶσθ' ἐν τοῖς πλατέσθ' ἢ δὴ πεδίοις
 ἀθῶντα τὰ λῆια, καὶ τοῖς ἀσάχυσθ' ἐπικυμαίνονθ'. καὶ τὰς λειμῶνας δι' ἐνομερίαν,
 φύοις καὶ ἀνδρῶν λαμπομένης, καὶ τὴν ἔραρῶ καλῶσθ' ἡμῶν ἐνκαρῶν καὶ παρσπδὸν
 Ὑγ

A & quasi neglectum ac sopitum quen-
 dam rogam rediivis fomitibus in-
 gentes ignium globos denuo excitare;
 confestim ad nostram pietatem tan-
 quam ad totius religionis metropolim
 confugit, remedium aliquod & subsi-
 dium efflagitans. Quod quidem salu-
 bre consilium, vobis ob fidem pietatis
 vestræ à Diis immortalibus suggestum
 esse non dubium est. Scilicet altissimus
 ille & maximus Jupiter, qui clarissimæ
 civitati vestræ præfidet; qui patrios ve-
 stros Deos qui uxores & liberos, qui pe-
 nates & domos ab omni peste atq; exi-
 tio servat incolumes, vestris mentibus
 hanc salutarem iniecit cogitationem;
 apertè indicans atque ostendens, quàm
 eximium quamque præclarum & salu-
 tare sit, ad cultum ipsius & ad sacras
 Deorum immortalium caremonias
 cum debita veneratione accedere.
 Quis enim tam demens, tamq; omnis
 sensus expers reperiri potest, qui nō in-
 telligat propitiâ deorū in nos benevo-
 lentiâ fieri, quòd nec terra credita sibi
 abnegat semina, spem agriculturalum vana
 expectatione deludens; nec impij bel-
 li aspectus impræpedite defixus hæret
 in terris: nec corruptâ cæli temperie
 arentia pereunt corpora: nec immo-
 deratis ventorum flatibus agitarum pe-
 lagus intumescit, nec subita & præter
 expectationem ingruentes procellæ
 perniciosam excitant tempestatem:
 quòdque parens omnium & nutrix ter-
 ra, nec ab imis sedibus horrendo tre-
 more concussa emergit; nec rursus
 montes eidem superpositi hiatu subito
 absorbentur. Quas quidem omnes ca-
 lamitates iisque adhuc acerbiores alias,
 antehac sæpius contigisse, nem est qui
 ignoret. Hæc porro omnia ob pestife-
 rum errorem inanissimæ vanitatis sce-
 leratorum illorum hominum even-
 runt, quo tempore error ille in animis
 eorum pullulavit, & universum prope-
 modum terrarum orbem probro ac de-
 decore opplevit. Deinde paucis inter-
 jectis hæc subiungit: Aspiciant in aper-
 ta camporum planicie florentes sege-
 tes & spicis quodammo fluctuantes:
 Prata considerent plantis & floribus
 collucentia propter opportunam im-
 brium irrigationem: Cæli statum in-
 tueantur in placidissimam temperiem

restitutum. Latentur in posterum cuncti, quod per vestram pietatem & sacrificia & cultum Deorum, Numen fortissimi & potentissimi Martis placatum est: atque idcirco tranquillissima pace quietius perfuentes, sese oblectent. Sed & quicumque caeco illo errore & ambage liberati ad rectam sanamque sententiam redierunt, eo magis gaudeant: tanquam ex inopinata tempestate aut ex gravissimo morbo servati, & jucundissima in posterum vita fruituri. Quod si qui in detestando suae vanitatis errore adhuc perstant, ii quam longissimè à vestra urbe & territorio seclusi, sicut petiistis, abigantur: ut hoc pacto civitas vestra juxta laudabile studium vestrum ac desiderium, omni piaculo ac scelere liberata, pro infinito sibi affectu cum debita veneratione Deorum immortalium sacrificiis inseruiat. Porro ut intelligatis quàm grata nobis fuerit vestra hæc postulatio, & qualiter animus noster etiam absque decretis ullis ac petitionibus ultrò sua sponte ad beneficia viris bonis largienda promptissimus est; devotioni vestræ concedimus, ut quodcumque & quam maximum volueritis beneficium pro hoc pio ac religioso vestro proposito postuletis. Jam ergo ut id faciatis utque accipiatis operam date. Etenim illud absque ulla mora consecuturi estis. Quod quidem vestræ civitati præstitum beneficium, cum religiosissimæ vestræ erga Deos immortales pietatis perpetuum deinceps erit testimonium; tum vestris liberis ac nepotibus declarabit, vos pro hujusmodi vivendi ratione atque instituto digna præmia à benignitate nostra retulisse. Hujusmodi igitur literæ in omnibus provinciis adversum nos publicè propositæ, omnem nobis quantum quidem in hominum potestate situm erat, spem felicitatis ademerant: Adeo ut juxta divinum illud oraculum, etiam electi, si hoc fieri posset, ob hæc scandalum paterentur. Cùmque celestis auxilii expectatio jam in plurimis nostrorum refrigeraret, repente ministris ipsis qui supra dictas literas circumferebant adhuc in quibusdam provinciis iter suum peragentibus, Deus qui Ecclesie suæ semper auxiliatur, insolentem adversus nos tyranni superbiam tamquam injecto in os freno comprimens,

A **Δ**ποδοθεΐσαν χαριέτωσαν λαίον άπαθείς δα τ' ύμετέρας ενσεβείας, ίερεργίας τε χαριέτω τής εδωατωάτε κ' εφροτάτε άερος άνω μεως εξευμενιδείσης, και διατέτο τις ενω τάτης είρήνης βεβαίως μεθ' ήσυχας δια λαύοντες, ήδωέδωσαν και όλοι τ' υφ' ή ενκείνης πλάνης κ' απείόδ' πανάπαση άποσανίτες, είς όρθην και καλλίσην διανοίαν επηνήλθον, μειζόνως μηδ' ου χαριέτασαν, ές αι εκχημώνος άπεσοδοκήτε ή νόσε, βαρβαροποσσαδέιτες, κ' ήδ'είαν είς τ' έπιών ζώνς δια λωσαν καρπωσάμενοι. εί δ' ε τή επαδωάτε εν τών ματαίοτήη άπιδύοιεν, έι πολλώ προτιον τ' ύμείερας πόλεως και απεργίης, και ήξιώσατε, άποχωριδέιτες εξαλαθητασ εν έτωσ και άκολεθίαν τής αξίεπαίνε ύψη απείτέτο απεδής, παντός μιάσμαθ' κ' άσεβείας άποχωριδέισα ή ύμετέρα πόλι τω έμφυτον άλίη απέθθεν μη τ' εσφείδμενε σεβάσμαθ', ταις τών άθανάτων Θεώ ίερεργίαις ύπακχοι. ίνα ή είδητε όσα απε Φιλης ήμιν γέγονεν ή απείτέτε αξίωσας ύμην κ' χωεις ψηφισμάτων κ' χωεις δήσεσας άπαρέτω βελησς ή ήμετέρα απεθιμολιτα C **Φ**ιλαδαιίας Ψυχη, επίστεπομαι τή ύμείας καθοσώσς, όποιαν δ' άν βεληθη ή μεύ αληθερεάν, άν η ταύτης ύμών τ' Φιλοθέε απεθιμολι αιτήσαι και ήδη μεν τέτο ποιέην και λείπ αξίωσας έ τεύξεδ' εν ώτής χωεις λαθ' απεθίσεως ήπς απεραχθείσα τή ύμετέρα πολει, είς άπαντα τον αιώνα τής π'ε τ' ες άθανάτης Θεος Φιλοθέε ενσεβείας παρέξει μαθηρίαν. τε ή ύμας αξίών επαθλων τετυχησας απεθ' ή μείερας Φιλαδαιίας, ταύτης ύμην ενεκεν τής εβίεσ απεραπέσεως. υ οίς τε κ' εύνοιας ύμείεργις άπιδειχθήσειαι. ταύτα δ' η και ήμών κ' πάσαν επαερχίαν ανεσηλατ' εβίεσ, απεθίσεσς έλπίδος, τό γεν' επ' άνθρώποις, άργησας τα καθ' ήμας άποκλείοντα' ως και αυτί όν τό θεϊον εκείνο λόγον, εί δωατόν έπι τ' απε κ' τας εκλεκτας αυτας σκαυδαλιέσας, ήδη γετοι χεδόν ής απερά τοίς πλείοις άποσ' άποσθης απεσοδοκίας, άθρόως καθ' όδ' όν επ' αρχήσ την πορείαν εν λισχωεις διασυσίτων τών τών προκειμένων γραφών καθ' ήμών διακουμένων, ότ' ιδίας εκκλησίας υπέρμαχος Θεός μενονεχι την ετυράννε καθ' ήμών άπιστομολι

MAXIMINUS.

μεγαλαυχίαν, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐξάνιον αὐτῶν
συμμαχίαν ἐπέδεικνυτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Πηρὶ τῶν ταῦτα συμβεβηκότων ἐν λιμῶ καὶ λοιμῶ καὶ
πόλεμοις.

Οἱ μὲν οὖν ἐξ ἔθους ὄμβροσι τε καὶ ὑετοῖ
χεμαδίς τ' ὕδατος ὑπαρχούσης, τινὲς
ἐπιγῆς ἀνεύχον σιωπήθη φορὰν λιμὸς δὲ ἀδό-
κῆσιν ἐποικήσει, καὶ λοιμὸς ἐπιτέτω καὶ ἰνῶ
ἐτέρῃ νοσήσῃ, ἔλκῃ δὲ ἦν Φερωνύμως ἔ-
πυράδας ἐνεκεν, ἀνδραξ̄ προσαγορευόμενον, B
ἐπιφορὰ δὲ καθ' ὅλον μὲν ἔρπων τῶν σωμάτων,
σφαλερές ἐνεποίει τοῖς πεπονητοῖς κινδύνους.
ἔμην ἀλλὰ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαφερέν-
τως ἐπιπλείστον γινόμενον, μυρίους ὄσους ἀνδρας
ἀμα γυναιξὶ καὶ παισὶ, πηρὸς ἀπειράζετο.
τέτοις προσηπανίσταται τῶν τυράνων ὁ πρὸς
Ἀρμενίας πόλεμος. ἀνδρας δὲ δευκαίς Φί-
λως τε ὁ συμμαχῶν Ῥωμαίων ἄς καὶ αὐτὰς
χρησιανὸς ὄψας, καὶ τὴν εἰς Ἰοθεῖον ἐνσέδειαν δια-
σπασθῆς ποιούμενος, ὁ θεομισθῆς εἰδῶλοισι δύν
καὶ δαίμοσιν ἐπαναγκάσαι πεπειραμένος, ἐχ- C
θρὸς ἀντὶ φίλων, καὶ πολεμῶν ἀντὶ συμμα-
χῶν καλεσησάτο. ἀθρόως δὲ ταῦτα πάντα
ὑφ' ἑνὰ καὶ τὸν αὐτὸν συρρέυσαντα καιρῶν, τῆς
τῶν τυράνων θεασύτησιν καὶ τῶν θεῶν με-
γαλαυχίαν διήλεγξεν. ὅτι δὴ τῆς αὐτῆς τὰ
εἰδῶλα αὐτῶν σπασθῆς καὶ τ' καθ' ἡμῶν ἐνεκα
πολιορκίας, μὴ λιμὸν μὴ δὲ λοιμὸν, μὴ δὲ
μὴ πόλεμον ἐπὶ τῶν αὐτῶν συμβῆναι και-
ρῶν ἐθεασμῆτο. ταῦτα δὲ οὖν ὁμοῦ καὶ κατὰ
τὸ αὐτὸ ἐπελθόντα, καὶ τῆς αὐτῆς καλασεροφῆς
αὐτοκλήφει τὰ προῖμα. αὐτὸς μὲν οὖν D
αὐτῶν τῶν πρὸς Ἀρμενίας πόλεμον ἀμα τοῖς
αὐτῶν ἐρασιπέδοις καλεπονεῖτο τὸς δὲ λοιποὺς
τῶν τὰς ὑπὸ αὐτὸν πόλεις οἰκόντων, δεινῶς ὁ
λιμὸς τε ἀμα καὶ λοιμὸς κατετευχέτω. ὡς
ἐνός μέτρου πυρῶν, διαχιλίας καὶ πεντακοσίας
Ἀθηναίων ἀνικαλλὰ πηρὸς μυρίοι μὲν οὖν ἐ-
τύγχανον οἱ κατὰ πόλεις θνήσκοντες. πλείους
δὲ τῶν οἰκῶν ἀγρῶν τε καὶ κώμας ὡς ἦδη
καὶ τὰς παλαιῶν ἀγροίκων πολυάνδρους ἀ-
πογραφάς, μικρῶ δὲ ἐν παντὶ παθεῖν ἐξά-
λετῶν. ἀθρόως σχεδὸν ἀπάντων ἐνδεία προ-
φῆς καὶ λοιμῶ δὲ νόσῳ διεφθαρευμένων. ἰνῶ μὲν
αὐτὰ ἐαυτῶν φίλῶν βραχυλάτης ἰερωφῆς

CAPUT VIII.

De his quæ postea acciderunt tum in bello, tum
famis ac pestis tempore.

NAM imbres quidem ac pluvia
hiberno tempore abundantius
cadere præter solitum defierunt. Et
insperata contigit fames; quam de-
inde pestis subsecuta est. Præter hæc
alterius cujusdam morbi vis sæviit; ul-
cus videlicet quod ob inflammatio-
nem carbunculus vocatur. Hic mor-
bus per univèrsum corpus paulatim
serpens, gravia ægris discrimina affere-
bat. Sed præcipuè circa oculos hæ-
rens & insidens diutius, innumeros
promiscuæ ætatis & sexus luminibus
orbavit. Bellum insuper à tyranno
commotum est adversus Armenios,
jam inde à præcis temporibus amicos
ac socios populi Romani. Qui cum
Christiani ipsi quoque essent & divi-
næ religionis studiosissimi, Deo in-
visus tyrannus eos ad simulacrorum ac
dæmonum cultum traducere per vim
conatus, pro amicis inimicos, hos-
tes pro sociis effecit. Hæc igitur om-
nia uno eodemque tempore cum
subitò confluxissent, arrogantem con-
fidentissimi tyranni jactantiam confu-
tarunt, qui ob studium in colendis
simulacris, & propter persecutionem
nostrorum, nec famem, nec pesti-
lenciam, nec bellum denique ullum
suis temporibus accidisse audacter
gloriabatur. Atque hæc omnia eod-
em temporis momento simul in-
gruentia, quædam quasi procœmia im-
minentis tyranno exitii ostentabant.
Et ipse quidem in bello adversus Ar-
menios unâ cum exercitu suo varias
clades atque ærumnas pertulit. Re-
liqui verò qui urbes ejus Imperio sub-
ditas incolebant, fame simul ac pe-
stilentia graviter vexati sunt: Adeo
ut unus frumenti medimnus bis mille
& quingentis Atticis drachmis venun-
daretur. Et innumeri quidem in ur-
bibus, plures verò in agris & vicis
passim interibant: in tantum ut cen-
suales tabulæ olim ingenti rusticorum
numero repletæ, una propè litura
deletæ fuerint; omnibus ferè aut
victus inopiâ, aut pestilenti morbo
simul absumptis. Quidam pro exi-
guo admodum cibo carissima pigno-